

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarivs Pavli Bernriedensis, Antiqvi Scriptoris, De
Vita Gregorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

Lectori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](#)

LECTORI.

ISTORIAE de rebus gestis Gre-
gorij VII. visum est adiungere
hunc de Herluca Virgine com-
mentariolum. I. Quia & illius
& huius idem Auctor est, nempe Paulus
Bernriedensis: Et quia scriptio illa sua tam
bene de Gregorio VII. meritus est; meretur
utique, ut & hac eius lucubratiuncula diuti-
us in tenebris non delitescat, quæ & priori ali-
quid lucis accedit, cum alias ob caussas; tum
quia disertius aperit, quis qualisque Paulus
Bernriedensis fuerit; quanta à schismaticis
tulerit; quando vixerit; Et quomodo Ratis-
bona cedere debuerit propter Henrici V. perse-
cutionem. Quid, quod nonnulla quoque com-
pletebitur, quæ Boicæ Historia illustranda non
parum cōducant? Sepulta est Herluca in Mo-
nasterio Bernriedensi ad lacum Uormbsee,

V 3 ut

ut testatur Hundius de Monasteriis Bauariae ex libro 5. Annalium Auentini.

Partem huius vita, potissimum, qua ad S. Vickterpum pertinent; euulgauit iam in Commentario de S. Vickterpo, Episcopo Augustano, Reuerendus & Ecclesiastica antiquitatis per quam studiosus Pater Carolus Stengelius Ord. D. Benedicti ad SS. Vdatricum & Afram Augustae Vindelicorum: cuius beneficio, (ut & admodum Reuerendi Patris ac Domini Gregorij in eodem Monasterio Prioris dignissimi) integrum huius vita exemplar adeptus sum; sitamen ipsa Historia integra est; nam cum nihil de excessu Herlucæ dicat; alterutrum suspicari subit; aut Paulum cœpta Relationi alia de causa extremam manum non addidisse, & vel certò consilio vel necessitate compulsum in hac scriptione progredi noluisse; aut certè progressum, sed nobis ob imperfectum exemplar id non constare. Nam quod quis cogitet, Paulum ante Herlucam factofunctum, id nihil est; nam in Proœmio expreßè dicit; se vitam Herlucæ literis mandaſſe tertio post eius obitum anno.

Por-

Porrò de *Heptatico*, seu *Eptatico* ita *Theodorus in Vita S. Magni* cap. 26. Venerunt quippe ambo ad locum, qui dicitur *Eptaticus*; repereruntque ibi supra dictum *Episcopum (VVicterpum)* in oraculo suo sedentem & orantem, &c. nam *S. VVicterpus Eptatici secessu mirum in modum recreabatur. Ibid.* Adhæc iterum dixit *Episcopus*. Bene vocatur iste locus *Eptaticus*, quia in medio constat inter *Monasterium S. Afre*, & *cellam tuam*. *Erat ergo Eptaticus locus medius inter Fauces, (Hodie Füssen oppidum)* & *inter Augustam, seu Monasterium S. Afra*, quod est *Augusta*: de quo proximis diebus hac ad me scripsit supra nominatus *Carolus Stengelius*. Diu inuestigavi, num adhuc locus ille, *Eptaticus*, in vita *S. Magni*, & *B. Herlucæ* vocatus, extaret, pagum ipsum nunc Eppach dici inueni. De Ecclesia non ita constabat. Inquisierunt eundem locum (cum in vita *S. VVicterpi* legissent) eximij quidam viri, illac fortè transeuntes, sed nihil huius tituli se inuenisse testati sunt. Incidi tandem in hominem rusticum,

num, quem diligentius examinans, num
quid Ecclesiarum sub titulo Beatæ M A-
RΙÆ Virginis, & S.Laurentij extaret? Re-
spondit: In pago Eppach nullam quidem
Ecclesiam huius tituli extare, cum duas ta-
men habeant; itinere verò vnius horæ, nō
longè à Lyco flumine, loco omnino soli-
tario & inculto, superesse paruum omni-
nō facellum huius tituli. Quo responso
omnino in eam deuenienter sententiam, vt mi-
hi persuaderi paterer, hanc ipsam esse Ec-
clesiam, qua delectatum B.VVicterum
legimus; vbi & postea Herluca vi-
tam egerit. *Hæc ille.*

INCI-